

رئیس فراکسیون زنان مجلس :

طرح تساوی دیه زن و مرد در مجلس کلید خورد

یکی از مواردی است که فراکسیون زنان از ابتدای تشکیل مجلس دهم به‌دنبال آن بوده است.وی افزود: تدوین طرح تساوی دیه زن و مرد در اواخر سال ۹۶ در این فراکسیون آغاز و سپس از بررسی‌های کارشناسی آماده‌شد.رئیس فراکسیون زنان مجلس ادامه داد: با توجه به رویکردهای قرآنی تلاش ما

این است که دیه زن و مرد مساوی شود و در این راستا با جمعی از علمای دین و متخصصان امر و همچنین شورای مشورتی فقهی و حقوقی معاونت رئیس جمهوری در امور زنان و خانواده جلساتی را برگزار و مفاد این طرح را فراکسیون زنان مجلس شورای فقهی در این شورا که به ریاست معصومه

ابتکار تشکیل می‌شود با حضور استادان حوزه و دانشگاه و نمایندگان مجلس طرح‌هایی با محوریت وضعیت زنان بررسی کارشناسی می‌شود.وی با تأکید بر اینکه این شورا بازوی مشورتی به حساب می‌آید، گفت: هم‌اکنون این طرح در شورای مشورتی فقهی و حقوقی معاونت زنان ریاست

جمهوری به‌طور هم‌زمان در حال بررسی است و جمع‌آوری امضا برای آن بزودی آغاز و به هیات رئیسه مجلس ارائه می‌شود. وی تصریح کرد: تمام تلاش ما این است که رسیدگی برسد تا بتوانیم به حل مشکلات زنان کمک بسزایی کنیم.

تمدید مهلت رسیدگی به پرونده سپنتا

دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام در صفحه شخصی خود نوشت: برای حل پرونده سپنتا نیکنام مهلت رسیدگی به این پرونده را تمدید کردیم.محسن رضایی در اینستاگرامش نوشت: در فروردین ماه مهلت سه ماهه رسیدگی به پرونده سپنتا نیکنام تمام شده بود، اگر رسیدگی به آن را تمدید نمی‌کردیم نظر شورای نگهبان قطعی و از دستور کار مجمع خارج می‌شد. با پیشنهاد اینجانب و موافقت آیت‌الله شاهرودی تمدید رسیدگی که طبق آیین نامه ،حداکثر یک سال می‌تواند باشد انجام شد.حل این نوع اختلافات به رأی دو سوم مجمع تشخیص مصلحت نظام نیاز دارد به همین دلیل دو هفته پیش بین دو کمیسیون حقوقی و سیاسی مجمع جلسه‌ای مشترک گذاشتم تا نظرات آنها به هم نزدیک‌تر شود.

امریکا در پی ممانعت انتقال پول ایران از آلمان

پایگاه خبری واشنگتن فری بیکن گزارش داد: دولت امریکا در تلاش است مقامات آلمانی را متقاعد کند که مانع از اجرای درخواست ایران برای انتقال بیش از ۳۵۰ میلیون دلار از دارایی‌های این کشور به تهران شوند.به گزارش ایستا، دولت ترامپ در حال حاضر به سختی تلاش می‌کند که دولت آلمان را متقاعد کند مانع از انتقال این پول شود. روز دوشنبه گزارش مبنی بر این منتشر شد که ایران به‌دنبال بازگرداندن حدود ۳۰۰ میلیون یورو از دارایی‌های خود از یک حساب در بانک تجارت ایران - اروپا مستقر در هامبورگ است. ایران بویژه در تلاش است این پول خود را پیش از وضع مجدد تحریم‌های واشگتن علیه تهران به کشورش بازگرداند.

ادعای نماینده تهران درباره فساد در مجلس

نماینده تهران در مجلس با اشاره به رواج فساد شبکه‌ای در کشور و مصادیق آن گفت: از جمله این مصادیق طرح درخواست تحقیق و تفحص از شهرداری تهران بود که در این موضوع کاملاً با فساد شبکه‌ای درگیر شدیم. به گزارش ایرنا، محمود صادقی افزود: در رسیدگی به این طرح رانت‌ها و رشوه‌های بسیاری داده شد که از جمله آنها می‌توان به اعطای هولوگرام تغییر کاربری به ارزش یک میلیارد تومان به یکی از اعضای کمیسیون عمران و بعضاً دریافت کارت پول‌های پنج میلیون تومانی از سوی برخی نمایندگان مجلس اشاره کرد. این موارد بر اساس گزارش‌های کارمندان مجلس به دست آمده است. در این زمینه برای تغییر کاربری سندهایی در دست دارم اما برای کارت پول سندی برای اثبات وجود ندارد. صادقی گفت: درباره دریافت رشوه از سوی نمایندگان مجلس هم در جلسات کمیسیون و هم در روز رأی گیری علامت‌هایی از آلوده شدن نمایندگان مشاهده کردیم.

تحریم شرکت گردشگری ماهان

وزارت خزانه‌داری امریکا در ادامه جنگ اقتصادی و ایران سستیز، شرکت مسافرتی و گردشگری ماهان را که در مالزی فعالیت دارد، تحریم کرد.به گزارش ایرنا، در اطلاعیه دفتر کنترل دارایی‌های خارجی وزارت خزانه‌داری که روز دوشنبه منتشر شد، این شرکت در راستای مقررات تحریم مالی ایران، در فهرست تحریم‌های ثانویه امریکا قرار گرفته‌است. در بیانیه افوک شرکت گردشگری و مسافرتی ماهان نماینده فروش هواپیمایی ماهان تعریف شده و با توجه به آنچه که ادعا کرده‌اند چون هواپیمایی ماهان با تورریسم بین‌المللی ارتباط دارند، از این رو دستورالعمل اجرایی مربوط به ضد تورریسمی شامل این شرکت را در امریکا مسدود خواهد شد.

وزیربازرگانی دولت جنگ، از اژدهای هفت سر می‌گوید

فساد چگونه در دولت احمدی‌نژاد افزایش یافت

خبر

وزیربازرگانی در کابینه دولت جنگ مبارزه با فساد در جمهوری اسلامی ایران را قبل و بعد از سال ۱۳۸۰ تقسیم می‌کند و معتقد است که مبارزه علنی با فساد از سال ۸۰ به بعد آغاز شد. حسن عابدی جعفری در گفت‌وگویی با ایلنا توضیح داد: براساس آمار سال ۲۰۰۳ (۱۳۸۱ یعنی دولت خاتمی) سهم نمره ایران از فساد، ۱۰ از ۱۰۰ بود، این نمره سال ۲۰۰۳ (۱۳۸۱ یعنی دولت احمدی‌نژاد) به ۱۸ از ۱۰۰ رسید و نتزل کرد. تا تلاش‌های بسیار بالاخره از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۷ (۱۳۸۷ تا ۱۳۹۵) دوباره توانستیم نمره‌مان را از ۱۸ به ۲۰ برگردانیم. به این نکته توجه کنید که این سنجش در بیرون از کشور انجام شد و ما در تدوین آن نقشی نداشتیم. عضو سابق هیات علمی دانشگاه تهران افزود: در ۱۲ نمره از ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹ (۱۳۸۱ تا ۱۳۸۷) در زمینه فساد نتزل کردیم، یعنی به طور متوسط سالی ۱٫۶ نمره سقوط کردیم و جزو کشورهای تا جدول به حساب می‌آیم. اما ظرف چند سال اخیر به‌صورت میانگین سالی ۱٫۵ نمره افزایش و بهبود شرایط داشتیم و توانستیم این ۱۲ نمره فساد را جبران کنیم. یعنی اگر این روند ادامه پیدا کند ما رویه بهبود هستیم. این عضو مؤسس سپاه درباره اینکه چرا از سال ۲۰۰۳ یعنی سال ۸۲ و هم‌زمان با دومین سال دولت احمدی‌نژاد روند افزایش نمره فساد در کشور چنین سرعتی پیدا کرد؟ گفت: هم‌زمان با اینکه شما سیاست‌هایی برای توسعه کشور لحاظ می‌کنید باید سیاست‌هایی را برای مبارزه با فساد هم داشته باشید. بخشی از سیاست‌های مبارزه با فساد در سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۹ در ایران به طور کل تعطیل شد. یکی از بهترین ابزار مبارزه با فساد: آموزش است و مهم این است که کارکنان دولت، مجلس، قوه قضائیه و… در خصوص شایسته‌سالاری رعایت توجه اداری آگاهی‌رسانی شوند. آموزش از استراتژی‌های مهم مبارزه با فساد است، اما در دولت احمدی‌نژاد، آموزش‌های مربوط به فساد به‌طور کل تعطیل شد. وی ادامه داد: در آن دوره بحث شایسته‌سالاری و گم‌ردن افرادی که برای جایگاه شان مناسب هستند بشدت مخدوش شد. همچنین عمل و پایبندی به قانون به‌طور کامل کنار گذاشته شد. وقتی قانون سلامت اداری به تصویب رسید، دولت حاضر به ابلاغ آن نشد و رئیس مجلس وقت قانون را ابلاغ کرد. کل برنامه‌ریزی در کشور تعطیل شد، وقتی شما برنامه‌ریزی را در کشور تعطیل می‌کنید یعنی هیچ‌آمر آمو رقامی وجود نداشته و همه چیز بی‌شکاف می‌شود، در حقیقت تعطیل کردن برنامه‌ریزی یکی از علائم افزایش فساد است.

وزیربازرگانی مبارزه با فساد وجود داشت، اما آن‌جا هم شایسته‌سالاری رعایت نکرده بود تا جایی که خود مسئول ستاد مورد اتهام قرار گرفته و جرمش ثابت شد و حکم زندان گرفت. شما با یک دستمال کتیف چطور می‌توانید آینه‌خود را پاک کنید؟ این پژوهشگر در حوزه فساد، گفت: شرایط نسبتاً ایده‌آل این است که در انتهای سال ۹۷ نمره‌مان به ۲۵ برسد. اگر هدف گذاری کنیم، می‌توانیم به آن دست پیدا کنیم، باید ببینیم الزامات این پیشرفت پنج نمره‌ای چیست و برای رسیدن به این نمره باید در مرحله اول به سراغ سازمان‌هایی برویم که در فساد پیشگام بوده و نمره ما را پایین می‌کشند. متأسفانه این سازمان‌ها جزو کلیدی‌ترین بخش‌های کشور هستند و در زمینه فساد نمره‌بالایی دارند، در نتیجه باید از آنها شروع کرد. باید برای این سازمان‌ها برنامه ویژه‌ای تدوین کرد و با آنها همچون یک بیمار ویژه برخورد کرد و تحت معالجه و درمان قرار داد.

- سال بیست و چهارم ■ شماره ۶۸۲۳
- چهارشنبه ■ ۲۰ تیر ۱۳۹۷

امروز واقعاً زمان آن است که بپذیریم مسأله معیشت، اقتصاد، فساد و ناکارآمدی سیستم ما یک مسأله سیاسی است و تا زمانی که عزم سیاسی نداشته باشیم کار درست نخواهد شد. اینکه هر روز سراغ فلان بند از آن قانون یا اصلاح فلان ماده از این قانون هم برویم هیچ دردی از ما دوا نخواهد کرد

بسیار قابل توجه و زیادی است. این نوع سخن گفتن از مردم، بدون آنکه تقویت جامعه مدنی در دستور کار ما باشد نوعی آدرس غلط دادن یا حتی سواستفاده از عنوان ملت است. مجموعه اسنادهایی که یاد کردیم یک تأثیر مهم دیگر هم دارد: اسناد نهاد انتخابات باعث حاشیه راندگی و ندیده شدن خواسته‌های اقشار مختلف می‌شود، اسناد جامعه مدنی هم باعث همان ذره‌ای شدن یا امتیخ شدن جامعه‌ها می‌شود و در چنین شرایطی باید تبعاتی از قبیل رشد گرایش افراد به ترجیح منافع شخصی بر منافع ملی و جمعی را بپذیریم. اینکه الان نه در سطح سیاسی و نه حتی در سطح اجتماعی توجه لازم به منافع ملی نمی‌شود و در عوض شاهد رشد بی‌رویه توجه به منافع شخصی، آن هم هر مبنای یک تعریف افراطی از این منافع هستیم که ارزش بسیار یابینی برای منافع ملی قائل است، حاصل همین وضع می‌باشد.

همه این دست موارد ذیل عنوان حکمرانی مطلوب توصیف می‌شوند که بسیار قابل توجه و زیادی است. این نوع سخن گفتن از مردم، بدون آنکه تقویت جامعه مدنی در دستور کار ما باشد نوعی آدرس غلط دادن یا حتی سواستفاده از عنوان ملت است. مجموعه اسنادهایی که یاد کردیم یک تأثیر مهم دیگر هم دارد: اسناد نهاد انتخابات باعث حاشیه راندگی و ندیده شدن خواسته‌های اقشار مختلف می‌شود، اسناد جامعه مدنی هم باعث همان ذره‌ای شدن یا امتیخ شدن جامعه‌ها می‌شود و در چنین شرایطی باید تبعاتی از قبیل رشد گرایش افراد به ترجیح منافع شخصی بر منافع ملی و جمعی را بپذیریم. اینکه الان نه در سطح سیاسی و نه حتی در سطح اجتماعی توجه لازم به منافع ملی نمی‌شود و در عوض شاهد رشد بی‌رویه توجه به منافع شخصی، آن هم هر مبنای یک تعریف افراطی از این منافع هستیم که ارزش بسیار یابینی برای منافع ملی قائل است، حاصل همین وضع می‌باشد.

همه این دست موارد ذیل عنوان حکمرانی مطلوب توصیف می‌شوند که

چهارمین تفاسیر فکری می‌کنید شرایط فعلی جامعه‌سوسی خواهد گرفت؟

برش

نکنیم و همچنان درگیر همان مسکن‌های روزمره باشیم، شرایط خوبی پیش رویمان نخواهد بود. شرایط آینده نشانه‌های خود را در زمان حال برای ما نمایان کرده و فاصله زیادی با آنها نداریم. باید سریعتر روش‌های مقطعی چون تغییر در کابینه، اصلاح قوانین جزئی، طرح و لایحه دادن و امثال اینها را کنار بگذاریم و سراغ اصلاحات و تغییرات جدی برویم تا مجموعه اسنادهایی که در کشور داریم را بیاوریم. ما الان دو نباشت مهم و بسیار مخرب در سطح عمومی داریم؛

از آن فاصله داریم.

فکر می‌کنید با ایجاد شرایطی که فعلاً در سیستم، دغدغه حکمرانی مطلوب در کشور بره وجود نیامده است؟ آیا نشانه مثبتی می‌توان دید که به سمت اصلاحات بنیادینی برویم که از نظر شما می‌توانند دوی درد کشور باشند؟

شرایط خودمان را بهتر بررسی می‌کنیم. ما در کشور زندگی می‌کنیم و باید شرایط خودمان را بهتر ببینیم. بیشتر دغدغه‌ها توجه داریم تا رفتن به سمت حکمرانی مطلوب. تلاش می‌کنیم مشکلات را به زمین و زمان نسبت دهیم تا راهی برای قرار از مسئولیت پیدا کنیم. من در این شرایط خیلی نشانه‌های مثبتی نمی‌بینم، مثلاً

پارسال آقای خاتمی بحث آشتی ملی را مطرح کردند ولی واکنش‌ها به آن منفی بود. با مسائل حصر و ممنوع‌التصویری را داریم. در اعتراضات میداه گذشته همه آمدند گفتند مردم باید حق اعتراض داشته باشند و بتوانند حرف خود را بزنند، اما نتیجه‌اش چه شد؟ تعدادی دانشجو بازداشت شدند. این پیام فوق‌العاده بدی برای جامعه است و به نظر می‌رسد به‌صورت سیستماتکی داریم جامعه را عصیان می‌آمویس می‌کنیم.

به نظر شما چرا به سمت درمان واقعی نمی‌رویم؟ یعنی این یک تصمیم ناخواسته است یا عمد از آن پرهیز داریم؟
ما به این سمت نمی‌رویم چون یک تقیصه بسیار بزرگ داریم و آن هم اینکه در تشخیص مسأله و درد دچار اشتباهات اساسی می‌شویم. در همین شرایط شاهد داشته باشید یعنی اینکه دارید پستوهای تاریک را ایجاد می‌کنید و یک زمانی تعداد این پستوها آنقدر زیاد می‌شود که کل جامعه را می‌گیرد. آنوقت شهروند ما هر جا می‌رود در تور فساد ناشی از وجود این پستوهای تاریک گیر می‌کند و این

یکی انباشت مشکلات در حوزه مادی است و یکی در حوزه روانی. در حوزه‌های مادی تورم، گرانی، بیکاری و این دست عوامل از دوره‌ای به دوره بعد منتقل شده و حجم آن افزایش یافته و جامعه‌تاب تحمل آن را دیگر ندارد. اما در حوزه روانی هم ما دچار انباشت ناراضیاتی شده‌ایم.جامعه‌ای سرخورده با احساس تبعیض و محاصره شده در فساد و کنترل امنیتی شدید و بدون حق انتخاب ایجاد کرده‌ایم. سکستن شیبه شدن و آتش زدن اینجا و آن‌جا نتیجه انباشت عصبانیت و ناامیدی در جامعه است. این جامعه نیاز به درمان‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دارد و تخفیف تمام ناراضیاتی‌ها به مسأله اقتصاد کار بسیار اشتباه و خطرناکی است.

یعنی آغاز اشاعه ناراضیاتی و اعتراض. سال‌هاست که به پنهان سیاسی بودن این دست موضوعات ناظر به اصلاحات بنیادین به حاشیه رانده شده‌اند اما امروز واقعاً زمان آن است که بپذیریم مسأله معیشت، اقتصاد، فساد و ناکارآمدی سیستم ما یک مسأله سیاسی است و تا زمانی که عزم سیاسی نداشته باشیم، کار درست نخواهد شد. اینکه باید هر روز سراغ فلان بند از آن قانون یا اصلاح فلان ماده از این قانون هم برویم هیچ دردی از ما دوا نخواهد کرد.

چرا به نظر شما عزم سیاسی برای این کار ایجاد نمی‌شود؟ آیا این ناشی از عدم درک